

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3177/2020. (V. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Szolnoki Törvényszék 1.Pf.20.573/2018/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Pelle Béla Tamás ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az egyedi ügy II. rendű alperese volt. Házastársával, az ügy I. rendű alperesével (a továbbiakban együtt: alperesek) az 1998. október 5-én kelt adásvételi szerződéssel vásárolták meg a perbeli társasház (a továbbiakban: felperes) közös tulajdoni hányadát képező magas tető ráépítésű és tetőtér beépítési lehetőséget az engedélyezési tervdokumentációval együtt, ami 117 m² területű lakás megépítését tette lehetővé. Az adásvételi szerződés alapján az alperesek a felperesnek nem lettek tagjai, csak a felperestől külön álló építőközösségnek. Az alperesek építkezni kezdtek az ingatlanon, és 2001-ben beköltöztek az elkészült lakásba.
- [3] A felperes 2007-ben elfogadott közgyűlési határozatával kezdeményezte, hogy kezdődjön elszámolási egyeztetés a felperes és az építőközösség között. Ennek lefolytatásához a felperes létrehozott egy eseti bizottságot. Az alperesek esetében ez az egyeztetés 2009. január 21-én történt meg. Az itt aláírt megállapodásban a felek rendezték a költségek viselését. A felek rögzítették azt is, hogy a megállapodás érvényességéhez a társasházi közgyűlés jóváhagyása szükséges.
- [4] Az egyeztetést megelőzően az I. rendű alperes aggályai és kérdései nyomán a felperes arról tájékoztatta őt, hogy az építőközösségi tagok nem tagjai a társasháznak, és folyamatban van az alapító okirat módosítása. A megállapodást az I. rendű alperes ezek ismeretében írta alá.
- [5] A felperes 2014. szeptember 15-én, majd 23-án levélben szólította fel az alpereseket az általuk felhalmozott közösköltség-tartozás kiegyenlítésére. Ezt követően fizetési meghagyás kibocsátására került sor. Az alperesek a tartozás egy részét elismerték, a fennmaradó összegét vitatták.
- [6] A felperes kereseti kérelmében 136 985 Ft és annak 2014. október 14-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint 414 594 Ft megfizetett tőkeösszeg után 2014. október 14-től 2014. december 17-ig járó késedelmi kamat megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni az alpereseket.
- [7] A Szolnoki Törvényszék végzésével hatályon kívül helyezte az ügyben született elsőfokú ítéletet és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára kötelezte. A megismételt eljárásban a Szolnoki Járásbíróság a kereseti kérelem szerint marasztalta az alpereseket. Az indítványozó vitatta az eseti bizottság mint a felperes szervezeti egységének a létét, mert illet sem a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény, sem a társasházi alapító okirat, sem a szervezeti és működési szabályzat nem ismer, ezért egy ilyen szerv tevékenysége nem bírhat jogi relevanciával. A bíróság ezzel szemben úgy foglalt állást, hogy a 2007-es közgyűlési határozat a felperes közös képviselőjét és más tagjait hatalmazta fel a tárgyalásra. Az irányadó szabályok nem zárják ki, hogy a közös képviselő feladatainak könnyítéséhez más tagokat is bevonjanak, a közös képviselő pedig jelen volt az egyeztetéseken, ezért az eseti bizottság eljárása nem volt szabályellenes.
- [8] A Szolnoki Járásbíróság nem látta megállapíthatónak azt, hogy a megállapodásnak az I. rendű alperes általi aláírását ahhoz a feltételhez kötötték volna, hogy az alperesek tulajdonosokként csatlakozzanak a felpereshez. A megállapodást ezért az alperesek érvelésével szemben érvényesnek ítélte.
- [9] Az I. rendű alperes hivatkozott arra, hogy a megállapodás aláírásakor tévedésben volt, mert azzal hitegették őt és az indítványozót, hogy módosításra kerül az alapító okirat. A Szolnoki Járásbíróság ezt az érvelést elkészttség címén elutasította, mindemellett arra is rámutatott, hogy a tévedésre való hivatkozás megalapozatlan.
- [10] A bíróság rámutatott arra, hogy a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) értelmében a másik házastárs hozzájárulásával kötött ügyletnek kell tekinteni az I. rendű

alperesnek a megállapodás során tett nyilatkozatát, mert a megállapodás megkötése és a tartozás keletkezése idején az alperesek között fennállt az életközösség; ezért az alperesek egyetemlegesen kötelezhetőek a perben követelt összeg megfizetésére.

- [11] A bíróság nem értett egyet az indítványozóval azzal az előadásával sem, hogy dologi jogi szabályok alapoznák meg az alperesek fizetési kötelezettségét; a 2009. január 21-én aláírt megállapodás kötelmi jogi jellegű.
- [12] A bíróság állást foglalt a viszontkeresetet illetően is, amiben az I. rendű alperes a megállapodás módosítását kérte. A bíróság szerint ez az igény nem megalapozott, mert nem álltak fenn a szerződés bírói úton történő módosításának feltételei, továbbá visszamenőleges hatállyal nincs lehetőség a bírói szerződésmódosításra. Emellett az I. rendű alperes nem is bizonyította állítását, noha a bizonyítás őt terhelte.
- [13] Az alperesek fellebbezése folytán a Szolnoki Törvényszék helyben hagyta az elsőfokú ítéletet annak helyes indokaira való utalással.
- [14] 2. Az indítványozó ezek után nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz hiánypótlással kiegészített alkotmányjogi panaszát, melyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének, valamint 28. cikkének sérelmére történő hivatkozással kérte a Szolnoki Törvényszék ítéletének megsemmisítését a Szolnoki Járásbíróság ítéletére kiterjedően.
- [15] Az indítványozó előadta az alpereseknek az alperesben kifejtett álláspontját: vitatta az eseti bizottság tevékenységének jogi relevanciáját, a perbeli kötelezettség kötelmi jogi természetét, valamint kifogásolta, hogy a bíróságok sommásan állapították meg a Csjt. alkalmazhatóságát az ügyben. Álláspontja szerint a bíróságok tévesen értelmezték az irányadó jogszabályokat, továbbá elmulasztották az alperesek részéről feltárt és a bíróság tudomására hozott valamennyi érdemi tény, körülmény figyelembevételét. Emellett a bíróságok tévesen és jogellenesen, az alperesekre hátrányos módon fordították meg a bizonyítási terhet. Mindez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének, valamint 28. cikkének sérelmét eredményezte. Az indítványozó előadta végül, hogy a törvényszék nem fejtette ki kellőképpen, miért ért egyet az elsőfokú ítélet indokolásával, ezért kiűresítette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogot.
- [16] 3. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az alábbiakat állapította meg.
- [17] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [18] Az indítványból kitűnően az indítványozó önálló hivatkozási alapként tekintett az Alaptörvény 28. cikkére, ezzel összefüggésben azonban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet, hogy az Alaptörvény 28. cikke nem biztosít alkotmányjogi panaszban érvényesíthető jogot [pl. 3343/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [9]]. Ezért a panasz ebben az elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételt.
- [19] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be.
- [20] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt felidézi a tisztességes bírósági eljárással összefüggésben megfogalmazott elvét és gyakorlatát, mely szerint nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helyállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon [3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]]. Az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközként, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]].
- [21] Erre a gyakorlatra figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a panasz a bíróságok által elvégzett mérlegelés felülbírálatára irányul és a következők szerint nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadási feltételeknek. A perbeli követelés dologi, illetve kötelmi jogi jellege, az eseti bizottság megítélése és a Csjt. alkalmazhatósága egyaránt szakjogi kérdés, amelyek rendes bíróságok általi megítélését az Alkotmánybíróság nem bírálja felül. A tényállást és a bizonyítási terhet illetően pedig a bíróságok kifejtették következtetéseik

indokait, melyeket illetően alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételege nem merült fel.

- [22] Az indítványozó a jogorvoslathoz való jogának kiüresítését állította. Állítását azonban csupán az arra való utalással támasztotta alá, hogy a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú ítéletben foglaltakkal. Az alapperben irányadó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény lehetővé tette, hogy a másodfokú bíróság, amennyiben annak indokaival egyetért, az elsőfokú ítéletet annak helyes indokaira való utalással hagyja helyben. Az indítvány nem tartalmaz olyan, alkotmányjogilag értékelhető érvet, ami arra engedne következtetni, hogy ez az eljárás alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vetne fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet eredményezne.
- [23] 4. Tekintettel arra, hogy az indítvány részben nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, részben pedig nem felelt meg az egyéb törvényi feltételeknek, azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. május 5.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/338/2019.

